

Надежда Захариева

Толкоз много...

Толкоз много жени ли те лъгаха,
че не вярваш във мойта любов?
Върху старото земно кълбо
в своя път, не чак толкова дълъг пък,
само мъка ли срещал си ти,
че са тъй тъжни твоите песни?
А пък аз имам толкоз мечти!
До една и наивни, и весели!
На! Вземи си! Вземи! От сърце
мойта радост със тебе споделям!
Дай си шепите! Дай две ръце!
Ала моята радост къде ли е?
Твоята мъка кога ме превзе?
И къде са мечтите ми весели,
та сърцето опразнено зей
и почерня скръб моите песни?...
Върху тъжното земно кълбо
и за нас има щастие, има –
лятно кътче сред най-люта зима!
Само вярвай във мойта любов!

КРАЙ

© 2001 Надежда Захариева

Източник: Словото
Набиране: Таня Николова

Публикация

Дамян Дамянов, Надежда Захариева. Ти и Аз. Издателско ателие А6, С. 2001. ISBN
953-737-241-6

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8652>]